

На рушевинама детињства

Многи од нас не обраћају пажњу на њихову тугу...

Фотографија дечака са друштвених мрежа, не старијег од пет година, који спава на поду воза, треба да покаже свима нама, колико су наши животи спокојни и леви.

Девојчице и дечаки који са својим родитељима беже од рата у потрази за бољим животом, тешко да ће моћи да се похвале срећним успоменама из детињства.

Док нас брине недостатак материјалних ствари, којима придајемо важност већу него што оне имају, они чезну за безбрижноћу и миром.

Док ми славимо Дечју недељу, деца – мигранти размишљају о томе хоће ли преживети дане који долазе.

Док се ми мрзовољно будимо и невољно одлазимо у школу, они на поду воза сањају о школским клупама које су напустили. Пешачећи путевима и путељцима Европе маштају о новим школским данима. И све би дали да су нашем месту.

Тражећи своје место под сунцем, далеко од куће и домовине, на рушевинама свог детињства, сакупљају делиће преостале снаге да крену даље.

Уместо да их подржавамо, многи од нас их осуђују. Иако ту нема места осуди. Они заслужују искрено дивљење због издржљивости и свега што у овим данима доживљавају и преживљавају.

Дечја права се често не поштују. Деца из Сирије као да немају своја права. Преузимају на себе обавезе које нису нимало дечије.

Зато, капа доле и дубоки наклон као подршка њиховој борби за опстанак!

Јована Божић